

матике на ступени бакалавриата, с другой стороны, предоставляет дополнительные возможности для углубления математического образования студентов, обучающихся на ступени магистратуры.

Проблема 6. Обеспечение качества образования на основе формирования целостной, профессионально востребованной, интегративной системы знаний у студентов, математическая составляющая в этой системе соответствует современным тенденциям в научно-технической сфере и современному содержанию технических дисциплин.

Проблема 7. Гармонизация фундаментальности в математическом образовании студентов технических специальностей и прикладной направленности, обеспечение в математическом содержании обособованного баланса классической фундаментальной части и профессионально актуальной специальной части содержания математического образования.

Список литературы

- 1 **Рузавин, Г.И.** Математизация научного знания / Г.И. Рузавин. – М. : Мысль, 1984. – 207 с.
- 2 **Мехонцева, Д.** Воспитание или образование? / Д. Мехонцева // Народное образование. – 2001. – № 9. – С. 11–16.
- 3 **Олешков, М.Ю.** Содержание образования: проблемы формирования и проектирования / М.Ю. Олешков // Педагогика. – 2004. – № 6. – С. 31–38.
- 4 **Юдин, Э.Г.** Системный подход и принцип деятельности: методологические проблемы современной науки / Э.Г. Юдин. – М. : Наука, 1978. – 391 с.
- 5 **Нечаев, В.Я.** Социология образования / В.Я. Нечаев. – М. : Изд-во МГУ, 1992. – 200 с.

УДК 51+378.1+373.5

ПРА ПЕРАЕМНАСЦЬ НАВУЧАННЯ МАТЭМАТЫЦЫ Ў ШКОЛЕ І ВУ

Л.А. ЛАТОЦІН, Б.Д. ЧАБАТАРЭЎСКІ

*Магілёўскі інстытут Міністэрства ўнутраных спраў Рэспублікі Беларусь
Магілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт імя А.А. Куляшова*

У выпускніка вышэйшай тэхнічнай установы павінны быць сфарміраваны кампетэнцыі, звязаныя з наступнай прафесійнай дзейнасцю, гэта:

- будаваць матэматычныя мадэлі;
- ставіць матэматычныя задачы;
- выбіраць для рашэння канкрэтнай задачы адпаведны матэматычны метад;
- прымяняць для рашэння задач адпаведныя пакеты прыкладных праграм;
- прымяняць якасныя матэматычныя метады даследавання;

• выпрацоўваць практычныя рэкамендацыі па выніках праведзенага матэматычнага даследавання [1, с. 82].

Паспяховасць пры фарміраванні названых кампетэнцый залежыць не толькі ад арганізацыі навучання ў ВНУ, але і ад таго, які падмурак для такога фарміравання закладзены ў школе.

Як паказваюць вынікі даследавання студэнтаў тэхналагічных спецыяльнасцей, прынятых на першы курс, агульны ўзровень іх школьнай матэматычнай падрыхтоўкі даволі нізкі: сярэдні бал, атрыманы на цэнтралізаваным тэставанні, аказаўся роўны 27,4, што адпавядае вынікам уваходнага кантролю (30,4), праведзенага з залічанымі студэнтамі, у той час як сярэдні бал на выпускным школьным экзамене гэтых студэнтаў быў роўны 70,5. Гэта азначае, што вынікі цэнтралізаванага тэставання заслугоўваюць даверу і іх трэба ўлічваць пры распрацоўцы стратэгіі навучання вышэйшай матэматыцы ў ВНУ [2, с. 96]. Аналагічная сітуацыя назіраецца і з падрыхтоўкай выпускнікоў па іншых школьных прадметах. Таму напрашваецца вывад пра сістэмныя недахопы ў арганізацыі работы агульнаадукацыйнай школы.

Мысленне выпускніка агульнаадукацыйнай школы носіць кліпавы характар, у яго не сфарміраваны ўменні выяўлення прычынна-выніковых сувязей, уменні абгрунтавальнай дзейнасці. Ён не гатовы асэнсавана ўспрымаць лекцыю, самастойна працаваць, у тым ліку і з матэматычнымі тэкстамі. Разам з гэтым выпускнік у асноўным прывучаны да дзейнасці па ўзоры, зарыентаваны на механічнае запамінанне.

Паколькі першакурснік мае пэўныя хоць і несістэматызаваныя веды, пры навучанні вышэйшай матэматыцы ў ВНУ трэба абапірацца на іх і разам з гэтым звяртаць асабліваю ўвагу на тыя аспекты матэматычнай культуры, якія істотныя для матэматычнай дзейнасці, але не сфарміраваныя папярэдняй падрыхтоўкай. Гэта ўменні асэнсавання матэматычных тэкстаў, выкарыстання ўласнага вопыту, сістэматызацыі вивучанага матэрыялу, правядзення абгрунтаванняў. На лекцыйных занятках трэба даць выразныя ўзоры абгрунтавальнай дзейнасці, сістэматызацыі, уключэння новых ведаў у наяўную сістэму, а на практычных занятках перавесці гэтыя назіранні студэнтаў у іх уласныя набыткі. Пры арганізацыі самастойнай работы студэнтаў трэба выкарыстоўваць іхнія ўменні алгарытмічнай дзейнасці з паступовым паглыбленнем яе асэнсаванасці.

Спіс літаратуры

1. Кудрявцев, Л.Д. Современная математика и ее преподавание / Л.Д. Кудрявцев. – М. : Наука, 1985. – 176 с.
2. Гальмак, А.М. Об оценке математической подготовки первокурсников / А.М. Гальмак, О.А. Шендрикова, И.В. Юрченко // Веснік МДУ імя А.А. Куляшова. Сер. С. Педагогіка, псіхалогія, методика. – 2015. – № 1. – С. 93–99.